

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „T1“ 2015-12-18 SKUNDO**

2016 m. vasario 26 d. Nr. S-43 (7-308/2015)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršalienės
Lauros Milašiūtės
Rasos Stavinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės – pranešėja
Jūratei Dalmantaitei
D. B.

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovui
mokesčių mokėtojos atstovams nedalyvaujant

2016 m. vasario 2 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „T1“ (toliau – Pareiškėja) 2015-12-18 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2015-11-26 sprendimo Nr. 1A-531, n u s t a t ė:

Muitinės departamentas 2015-11-26 sprendimu Nr. 1A-531 patvirtino Kauno teritorinės muitinės (toliau – Kauno TM) 2015-09-03 sprendimo Nr. 5831 dalį, kuria nuspręsta neatleisti Pareiškėjos nuo 2012-07-04 patikrinimo ataskaita paskirtos 24638,55 Eur baudos, dėl likusios dalies dėl atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių pavedė Kauno TM atlikti pakartotinį patikrinimą ir priimti naują sprendimą.

Sprendime nurodoma, jog Kauno TM 2015-09-03 sprendimu Nr. 5831 nusprendė netenkinti Pareiškėjos 2015-07-20 prašymo įskaityti skolą muitinei iš Pareiškėjos turimos mokesčių permokos Valstybinėje mokesčių inspekcijoje (toliau – VMI) bei neatleido jos nuo Kauno TM 2012-07-04 patikrinimo ataskaita Nr. 2KM320050M apskaičiuotų 108586,38 Eur delspinigių ir paskirtos 246387,54 Eur baudos.

Nurodoma, jog Kauno TM, gavusi Pareiškėjos prašymą, 2015-08-17 raštu Nr. (11.84/5)-1B-12922 kreipėsi į VMI dėl Pareiškėjos turimos 871000 Lt mokesčių permokos įskaitymo 2012-07-04 patikrinimo ataskaita Nr. 2KM320050M įregistruotai mokestinei nepriemokai padengti. VMI 2015-09-03 raštu Nr. (20.21-06)-RMA-13951 informavo, kad Pareiškėjos turima permoka yra areštuota kitų prievolių sumokėjimui užtikrinti. Pažymima, kad tiek Kauno TM, tiek Muitinės departamentas neturi teisinio pagrindo nagrinėti VMI veiksmų (atsisakymo įskaityti mokesčių nepriemoką iš turimos permokos ar turimos permokos arešto) pagrįstumo. Atsižvelgdama į VMI pateiktą informaciją, Kauno TM pagrįstai skundžiamame sprendime nurodė, kad Pareiškėjos prašymas įskaityti mokestinę nepriemoką iš turimos mokesčių permokos negali būti tenkinamas.

Sprendime vadovaujamosi Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 141 str. 3 dalimi, Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2004-05-10 įsakymu Nr. 1B-484 „Dėl atleidimo nuo paskirtų baudų taisyklių patvirtinimo“ patvirtintų Atleidimo nuo paskirtų baudų taisyklių (toliau – Taisyklės) 6 punktu, nustatančiu, kad prašymas dėl atleidimo nuo baudos turi būti pateiktas per 20 dienų nuo sprendimo dėl baudos paskyrimo gavimo dienos. Pasak Muitinės departamento, tai reiškia, kad 20 dienų terminas pateikti prašymui atleisti nuo baudos taikomas ne tik tada, kai mokestinis ginčas nebuvo pradėtas, bet ir tais atvejais, kai mokestinis ginčas yra išsprendžiamas iš esmės, tačiau tokiu atveju mokesčių mokėtojas privalo paduoti prašymą per 20 dienų nuo galutinio sprendimo dėl mokestinio ginčo įteikimo dienos (Vilniaus apygardos administracinio teismo 2010-09-24 sprendimas adm. byloje Nr. I-2179-815/2010; 2011-08-26 sprendimas adm. byloje Nr. I-2932-426/2011).

Nurodoma, jog nagrinėjant skundą Muitinės departamente nustatyta, kad Pareiškėjos 2015-07-20 prašymas dėl atleidimo nuo baudos muitinėje gautas 2015-07-21. Juo prašoma atleisti nuo 2012-07-04 patikrinimo ataskaita Nr. 2KM320050M paskirtos baudos. Pažymima, kad dėl minėtos Kauno TM patikrinimo ataskaitos kilo mokestinis ginčas, kuris pasibaigė Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2015-06-23 nutartimi adm. byloje Nr. A-1292-438/2015. Minėta LVAT nutartis proceso šalims pateikta per Elektroninių paslaugų portalą 2015-06-25. Vadovaujantis Administracinių bylų teisenos įstatymo 75 str. 8 dalimi, procesinio dokumento įteikimo elektroninių ryšių priemėmis diena laikoma po procesinio dokumento išsiuntimo dienos einanti darbo diena. Atsižvelgdamas į tai, Muitinės departamentas tvirtina, kad Pareiškėja prašymą atleisti nuo paskirtos baudos Kauno TM privalėjo paduoti iki 2015-07-15. Minėtą prašymą pateikdama 2015-07-21, Pareiškėja praleido nustatytą terminą.

Sprendime vadovaujamosi MAĮ 141 str. 2 dalimi, pagal kurią nuo baudos atleidžiama tik tuo atveju, kai mokesčių mokėtojas mokesčio, susijusio su paskirta bauda, sumą yra sumokėjęs (mokestis įskaitytas ir (arba) priverstinai išieškotas) ar šio mokesčio sumokėjimo terminas nustatyta tvarka yra atidėtas arba išdėstytas. Nurodoma, jog Kauno TM nustačiusi, kad minėtoji sąlyga yra netenkinta, skundžiamame sprendime neprivalėjo analizuoti, ar Pareiškėjos nurodytos aplinkybės atitinka atleidimo nuo paskirtos baudos pagrindus. Daroma išvada, kad Pareiškėja pagrįstai neatleista nuo Kauno TM 2012-07-04 patikrinimo ataskaita Nr. 2KM320050M paskirtos baudos.

Muitinės departamento sprendime pažymima, kad Pareiškėja prašyme Kauno TM bei skunde Muitinės departamentui nurodė, jog egzistuoja visos MAĮ 141 str. 1 dalyje nurodytos sąlygos atleisti ją nuo apskaičiuotų delspinigių, tačiau nurodė aplinkybes tik dėl 2 šiame straipsnyje nustatytų pagrindų (1 ir 3 punktai).

Nurodoma, jog sprendžiant, ar nagrinėjamu atveju Pareiškėja yra atleistina nuo apskaičiuotų delspinigių MAĮ 141 str. 1 d. 1 punkte numatytu pagrindu, būtina nustatyti, kad Pareiškėja nėra kalta dėl padaryto pažeidimo. Skunde Pareiškėja nurodo, kad už prekių išgabėimą iš Lietuvos buvo atsakingas prekių pirkėjas, kuris prekes išgabeno pažeisdamas nustatytą 30 dienų terminą. Todėl Pareiškėja mano, kad ji elgėsi sąžiningai ir rūpestingai bei ėmėsi visų priemonių, siekdama užtikrinti, jog prekės būtų išgabentos laiku, t. y. sutartyje numatė, kad prekių gavėjas prekes iš Lietuvos išvež per 30 dienų.

Pažymima, kad Kauno TM pagrįstai skundžiamame sprendime nurodė, jog, vadovaujantis 1993-07-02 Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas, 199 str. 1 dalimi, Pareiškėja yra atsakinga už deklaruotų duomenų teisingumą, kartu su deklaracija pateiktų dokumentų tikrumą bei visų prievolių, susijusių su deklaracijoje nurodytos muitinės procedūros taikymo prekėms pradžia, įvykdymą. Nagrinėjamu atveju už prekių išleidimo į laisvą apyvartą ir vidaus vartojimą vienu metu ir prekių, kurių tiekimui į kitą valstybę narę taikomas atleidimas nuo PVM, muitinės procedūros (4200) tinkamą vykdymą, t. y. ir prekių išgabėimą iš Lietuvos per nustatytą terminą, buvo atsakinga

Pareiškėja, o ne prekių gavėjas. Muitinio įforminimo metu Pareiškėja Kauno TM teikė garantinius raštus, kad ji „įsipareigoja sumokėti importo muitą ir garantuoja, kad per 30 dienų minėta produkcija bus išvežta į Estiją <...>“. Taigi, Muitinės departamento vertinimu, Pareiškėjos sutartiniai santykiai su prekių gavėju neeliminuoja jos, kaip muitinės procedūros vykdytojos, pareigų bei atsakomybės. Nagrinėjamu atveju pripažinti, kad Pareiškėja nėra kalta dėl padaryto pažeidimo ir atleisti ją nuo apskaičiuotų delspinigių, vadovaujantis MAĮ 141 str. 1 d. 1 punktu, nėra pagrindo.

Nurodoma, jog MAĮ 141 str. 1 d. 2 punkte įtvirtintas atleidimo nuo baudos pagrindas sietinas su nenugalimos jėgos poveikiu (*force majeure*) ir atsitiktinių aplinkybių poveikiu (*cas fortuit*), kurių savo veikloje mokesčių mokėtojas nenumatė ir numatyti negalėjo ir dėl šių aplinkybių poveikio atsiradę padariniai negalėjo būti veikiami mokesčių mokėtojo valios. Minėtomis aplinkybėmis pripažintinos gamtos jėgos, valstybinės valdžios institucijų neteisėti veiksmai ir žmogaus poveikis. Tačiau žmogaus poveikis mokesčio mokėtojo veiklai tik tada eliminuoja mokesčio mokėtojo valią, kai prieš jį naudojamas absoliutus smurtas (*vis absoluta*), kurio mokesčio mokėtojas negali išvengti, jam pasipriešinti ar nuo jo apsiginti (LVAT sprendimas adm. byloje Nr. A-15-141/2005). Tvirtinama, jog nagrinėjamu atveju aplinkybių, kurias būtų galima prilyginti *force majeure* ar *cas fortuit*, nenustatyta, todėl MAĮ 141 str. 1 d. 2 punkto pagrindu Pareiškėja nuo baudos ir delspinigių negali būti atleista.

Nagrinėjant skundą Muitinės departamente nenustatyta, kad pažeidimo padarymui turėjo įtakos klaidingas apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimas ar suteikta informacija, todėl, Muitinės departamento tvirtinimu, MAĮ 141 str. 1 d. 4 punkto pagrindu Pareiškėja nuo apskaičiuotų delspinigių taip pat negali būti atleista.

Skunde Pareiškėja nurodo, kad nagrinėjamu atveju būtina įvertinti tai, jog tuo laikotarpiu, kai buvo padarytas pažeidimas, jei ji būtų sumokėjusi 246387,54 Eur PVM, būtent tą pačią sumą ji susigrąžintų iš biudžeto kaip įsigijimo PVM. Taigi, Pareiškėjos nuomone, yra pagrindas atleisti ją nuo apskaičiuotų delspinigių, vadovaujantis MAĮ 141 str. 1 d. 3 punktu, kai mokesčių mokėtojo atskira veika, nors ir pažeidžiančia mokesčio įstatymo nuostatas, nepadaroma žala biudžetui.

Sprendime nurodoma, jog LVAT savo praktikoje yra pažymėjęs, kad mokesčių mokėtojui mokesčio įstatymo nustatyta tvarka ir terminais nesumokėjus į biudžetą mokėtinos mokesčio sumos, biudžetas laiku negauna pajamų atitinkamo mokesčio forma, todėl biudžetui padaroma žala, o kai mokesčių mokėtojas laiku neįvykdo prievolės į biudžetą sumokėti atitinkamo mokesčio sumas, tačiau jis turi grąžintiną pastarojo mokesčio mokesstinę permoką, gali būti pripažįstama, kad žala valstybės biudžetui nėra padaroma (adm. bylos Nr. A⁴³⁸-1359/2009 ir Nr. A²⁶¹-858/2014). Pažymima, kad Pareiškėjos galimybė susigrąžinti sumokėtą importo PVM nesudaro pagrindo teigti, jog žala biudžetui nebuvo padaryta, nes nagrinėjamu atveju importo PVM nustatytais terminais nebuvo sumokėtas ir tuo padaryta žala biudžetui, t. y. biudžetas nustatytu laiku negavo pajamų, kuriomis teisėtai būtų galėjęs disponuoti iki Pareiškėjos teisės susigrąžinti sumokėtą PVM įgijimo.

Nurodoma, jog Kauno TM, spręsdama atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių klausimą, vadovavosi VMI pateiktais duomenimis apie Pareiškėjos turėtą permoką. Pagal Mokesčių mokėjimo muitinėje taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996-06-24 nutarimu Nr. 748 (toliau – Taisyklės) „Dėl mokesčių mokėjimo muitinėje taisyklių patvirtinimo“, 6.1 punktą mokesčių mokėtojas, turintis teisę į mokėjimo atidėjimą, mokesčius, mokėtinus už visas per kalendorinį mėnesį išleistas prekes, turi sumokėti į muitinės įstaigos sąskaitą iki kito mėnesio 16 dienos. Taisyklių 7.1 punkte nurodyta, kad teisė į mokėjimo atidėjimą suteikiama mokesčių mokėtojams, pateikusiems muitinei garantiją, užtikrinančią mokėtinų mokesčių sumokėjimą. Taigi, nagrinėjamu atveju sprendžiant atleidimo nuo paskirtos baudos klausimą, Muitinės departamento tvirtinimu, būtina įvertinti ir muitinio įforminimo metu pateiktas garantijas, kurios turi įtakos žalos biudžetui padarymo momento nustatymui bei turėtos mokesčių permokos palyginimui.

Pažymima, kad vien garantijos turėjimas pats savaime nereiškia mokesčių mokėjimo atidėjimo, nagrinėjamu atveju būtina įvertinti pateiktų garantijų dydį su mokesstinės prievolės ir turėtos mokesčių permokos dydžiu. Atsižvelgiant į tai, Muitinės departamento sprendime pavedama Kauno TM atlikti pakartotinį patikrinimą ir priimti naują sprendimą.

Pareiškėja 2015-12-18 skunde nurodo, jog LVAT 2015-06-23 priėmė nutartį, kuria atmetė jos apeliacinį skundą ir paliko galioti Vilniaus apygardos administracinio teismo 2014-11-20 sprendimą, kuriuo palikta galioti Kauno TM supaprastinta patikrinimo ataskaita Nr. 2KM320050M (2012-07-04). Pagal šią ataskaitą Pareiškėjai apskaičiuota 379612,47 Eur mokesstinė nepriemoka (iš jos: 24638,55 Eur bauda, 108586,38 Eur delspinigiai, 246387,54 Eur PVM).

Pareiškėja nurodo 2015-07-13 iš Kauno TM gavusi raginimą per 20 dienų nuo šio raginimo įteikimo dienos sumokėti nurodytą sumą. Pareiškėja Kauno TM 2015-07-21 pateikė prašymą imtis priemonių išieškant jos skolą iš bendrovės permokos, esančios VMI, sustabdyti mokesstinės nepriemokos išieškojimą, kol bus išspręstas klausimas dėl mokesstinės nepriemokos įskaitymo turima PVM permoka, atleisti nuo 2012-07-04 patikrinimo ataskaita Nr. 2KM320050M paskirtos baudos ir apskaičiuotų delspinigių. Prašyme Pareiškėja nurodė turinti VMI administruojamų mokesčių permoką (871000,00 Lt (252259,04 Eur)). Kauno TM 2015-09-03 sprendimu nusprendė: 1) neatleisti Pareiškėjos nuo patikrinimo ataskaita Nr. 2KM320050M (2012-07-04) paskirtos 24638,55 Eur baudos; 2) atleisti Pareiškėją nuo dalies 118,74 Eur (410,00 Lt) PVM delspinigių, apskaičiuotų patikrinimo ataskaita Nr. 2KM320050M (2012-07-04), perskaičiuojant PVM delspinigius iš 108586,38 Eur (374927,00 Lt) į 108467,64 Eur (374517,00 Lt).

Pareiškėja, nesutikdama su tokiu Kauno TM sprendimu, pateikė skundą Muitinės departamentui, kuris 2015-11-26 sprendimu Nr. 1A-531 nusprendė patvirtinti Kauno TM 2015-09-03 sprendimo Nr. 5831 dalį, kuria nuspręsta neatleisti Pareiškėjos nuo 2012-07-04 patikrinimo ataskaita paskirtos 24638,55 Eur baudos, o dėl dalies dėl atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių pavesti Kauno TM atlikti pakartotinį patikrinimą ir priimti naują sprendimą.

Pareiškėjos nuomone, Muitinės departamento sprendimas dalyje, kurioje Kauno TM sprendimas patvirtintas, yra priimtas neatsižvelgiant į visas reikšmingas aplinkybes bei netinkamai aiškinant teisės normas.

Skunde pažymima, kad šioje byloje yra svarbūs dviejų mokesčių administratorių, t. y. VMI ir Muitinės departamento veiksmai, nes: 1. LVAT 2015-06-23 priėmė nutartį, kuria atmetė Pareiškėjos apeliacinį skundą ir paliko galioti 2014-11-20 Vilniaus apygardos administracinio teismo sprendimą, kuriuo palikta galioti Kauno TM supaprastinta patikrinimo ataskaita Nr. 2KM320050M (2012-07-04), pagal šią ataskaitą apskaičiuota 379612,47 Eur mokesstinė nepriemoka. Remiantis 2012-04-19 turto arešto aktu tam, kad būtų užtikrintas mokesstinės nepriemokos sumokėjimas biudžetui, yra areštuotas Pareiškėjos turtas, kurio bendra vertė yra 478660 Lt. 2. Pagal Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2011-06-10 pavedimą Nr. AU2-16 atlikto patikrinimo metu Pareiškėjai buvo apskaičiuota mokesčių prievolių suma, dėl kurios galutinis sprendimas iki šios dienos nėra priimtas, šiuo metu vyksta mokesčiai ginčai. VMI 2013-05-02 turto arešto aktu Nr. (23.16-08)-319-2594 areštavo Pareiškėjos deklaruotą PVM permoką (skirtumą), kurios vertė buvo 873556,42 Lt, arba 252999,42 Eur. Areštuota permoka skirta pagal Kauno AVMI 2011-06-10 pavedimą Nr. AU2-16 atlikto patikrinimo metu apskaičiuotų mokesčių prievolių sumokėjimui užtikrinti.

Skunde remiamasi MAĮ 2 str. 12 dalies nuostatomis ir nurodoma, jog mokesčių administravimo sąvoka apima ir tinkamą mokesčių išieškojimą užtikrinančių priemonių, kurių tikslas – užkirsti kelią mokesčių mokėtojui išvengti mokesstinės nepriemokos sumokėjimo siekiant, kad mokesčių mokėtojo finansinė padėtis per visą mokesčio tyrimo ar patikrinimo laikotarpį išliktų tokia, kokia buvo prieš mokesstinės nepriemokos atsiradimą,

taikymą. Mokesčių administratorius, sprenddamas, ar tikslinga areštuoti mokėtojo turta, privalo atsižvelgti į mokesčio mokėtojo turimo turto apimtį, numatomos mokesstinės nepriemokos dydį, mokesčių prievolių užtikrinimo priemonių taikymo pasekmes mokėtojui, vadovautis patikrinimo metu nustatytais konkrečiomis faktinėmis aplinkybėmis, kurios ir lemia turto arešto tikslingumą ir pagrįstos rizikos tikimybę.

Nurodoma, jog VMI ir Muitinės departamento administruojami mokesčiai yra valstybės biudžeto lėšos. Nei vienai iš institucijų nėra suteikta teisė imtis ir taikyti mokesčių mokėtojo atžvilgiu išskirtines mokesčių prievolių užtikrinimo priemones, išieškoti vienus mokesčius anksčiau už kitus. Pastebima, jog pagal bendrąją taisyklę MAĮ numatytos mokesčių administravimo procedūros vienodai taikomos visiems šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytiems mokesčiams ir jų mokėtojams, jeigu šis įstatymas ar atitinkamo mokesčio įstatymas nenustato kitaip (MAĮ 14 str. 1 dalis).

Skunde remiamasi Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo)“ (2013-02-06 įsakymo Nr. VA-11 redakcija) patvirtintų Mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo) taisyklių 9 punktu ir tvirtinama, jog iš šio teisinio reguliavimo matyti, kad mokesčio permokos ir mokesstinės nepriemokos įskaitymą mokesčių administratorius gali atlikti ir be mokesčių mokėtojo prašymo.

Skunde nurodoma, jog CK 6.9301 straipsnis numato skolininko – fizinio ar juridinio asmens, kuris neturi pakankami lėšų visiems pareikštiems reikalavimams patenkinti, atsiskaitymų eiliškumo tvarką. Pagal CK 6.9301 str. 1 d. 3 punktą, kai juridinis asmuo, kuris neturi pakankamai lėšų visiems pareikštiems reikalavimams patenkinti, trečiąja eile atsiskaitoma pagal mokėjimo dokumentus, nustatančius įmokas į biudžetą (valstybės, savivaldybės, Valstybinio socialinio draudimo fondo ir Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžetus) ir valstybės pinigų fondus. Pažymima, kad šiame straipsnyje įtvirtinta imperatyvi nuostata skirta būtent tokiai situacijai, kai bendrovėje yra susidariusi sudėtinga finansinė padėtis ir trūksta lėšų atsiskaityti su visais kreditoriais. Ši teisės norma reglamentuoja tvarką, kuria turi būti atsiskaitoma su kreditoriais, kai vienu metu negalima patenkinti visų kreditorių reikalavimų. CK 6.9301 2 dalyje numatyta, kad atsiskaitymai pagal tos pačios eilės reikalavimus atliekami mokėjimo dokumentų gavimo kalendorinio eiliškumo tvarka.

Nurodoma, jog galutinis sprendimas dėl Kauno TM Pareiškėjai apskaičiuotos mokesstinės nepriemokos priimtas 2015-06-23, galutinis sprendimas dėl Kauno AVMI pagal 2011-06-10 pavedimą Nr. AU2-16 atlikto patikrinimo metu apskaičiuotų mokesčių prievolių iki šios dienos nėra priimtas, šiuo metu vyksta mokesčiai ginčai. Daroma išvada, jog įstatymas nesuteikia VMI, kaip mokesčių administratoriui, teisės suvaržyti Pareiškėjos 873556,42 Lt, arba 252999,42 Eur, mokesčių permoką siekiant užtikrinti tik VMI nustatytų prievolių sumokėjimą ignoruojant Kauno TM nustatytas nepriemokos sumokėjimo užtikrinimą. Atsižvelgiant į tai, kad dėl Kauno AVMI pagal 2011-06-10 pavedimą Nr. AU2-16 atlikto patikrinimo metu apskaičiuotų mokesčių prievolių galutinis sprendimas iki šios dienos nėra priimtas, šiuo metu vyksta mokesčiai ginčai, toks Pareiškėjos mokesstinės permokos suvaržymas, jos nuomone, laikytinas ne tik nepagrįstu, bet ir neatitinkančiu proporcingumo, lygybės, teisingumo ir protingumo principų. Pažymima, jog dėl tokių VMI veiksmų žalą patirs ir mokesčių mokėtojas, nes pagal LVAT 2015-06-23 priimtą nutartį adm. byloje Nr. A-1292-438/2015 Pareiškėjos susidariusi 246387,54 Eur (850726,90 Lt) skola Kauno TM bus išieškoma iš jos turto, kuris yra naudojamas bendrovės veikloje, dėl ko bus paralyžuota bendrovės veikla, bendrovė patirs nuostolių.

Pasak Pareiškėjos, šiuo konkrečiu atveju būtina atsižvelgti į tai, kad mokesstinė nepriemoka nebuvo įskaityta vien dėl to, kad VMI informavo Kauno TM, jog Pareiškėjo turima mokesstinė permoka yra areštuota, tačiau dėl šio mokesstinės permokos arešto vyksta ginčai ir vis dar nėra priimtas galutinis sprendimas. Todėl, Pareiškėjos nuomone, siekiant,

jog šis ginčas būtų išspręstas teisingai bei nepažeidžiant jokių teisės aktų, būtina ginčo nagrinėjimą sustabdyti, iki kol bus priimtas galutinis ir neskundžiamas sprendimas dėl Pareiškėjo turimos mokestinės permokos arešto panaikinimo.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, bei į tai, kad dėl turto arešto akto Nr. (23.16-08)-319-2594 panaikinimo vyksta teisminiai ginčai, vadovaujantis MAĮ 156 straipsniu, 159 str. 1, 3, 4 dalimis, skunde prašoma sustabdyti bylos nagrinėjimą, iki bus priimtas galutinis sprendimas dėl turto arešto akto Nr. (23.16-08)-319-2594 panaikinimo, panaikinti Muitinės departamento 2015-11-26 sprendimo dalį, kuria nuspręsta patvirtinti Kauno TM 2015-09-03 sprendimą Nr. 5831 dalį, kuria nuspręsta neatleisti Pareiškėjos nuo 2012-07-04 patikrinimo ataskaita paskirtos 24638,55 Eur baudos.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjos skundas atmestinas, ginčijama Muitinės departamento sprendimas dalis dėl Pareiškėjos neatleidimo nuo baudos tvirtintina.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) pažymi, jog iš Pareiškėjos skundo turinio matyti, kad mokestinis ginčas šioje byloje yra kilęs tik dėl Muitinės departamento 2015-11-26 sprendimo Nr. 1A-531 dalies, kuria nuspręsta neatleisti Pareiškėjos nuo 2012-07-04 patikrinimo ataskaita paskirtos 24638,55 Eur baudos, pagrįstumo. Atsižvelgdama į Pareiškėjos skunde išdėstytus argumentus ir reikalavimus, Komisija nagrinės mokestinį ginčą jo ribose.

Pažymėtina, jog pagal MAĮ nuostatas nuo baudos mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas tik esant MAĮ 141 straipsnyje nurodytoms aplinkybėms. Pagal MAĮ 141 str. 2 dalį nuo baudos atleidžiama tik tuo atveju, kai mokesčių mokėtojas mokesčio, susijusio su paskirta bauda, sumą yra sumokėjęs (mokestis priverstinai išieškotas) ar šio mokesčio sumokėjimo terminas šio įstatymo nustatyta tvarka yra atidėtas arba išdėstytas, o pagal minėto straipsnio 3 dalį nuo baudų mokesčių mokėtoją gali atleisti mokesčių administratorius, o mokestinio ginčo metu – ir mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija. Atleidimo nuo baudų tvarką, kai atitinkamo sprendimo priėmimas priklauso mokesčių administratoriaus kompetencijai, nustato mokesčių administratorius. Nagrinėjamo ginčo atveju tokia tvarka yra įtvirtinta Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2004-05-10 įsakymu Nr. 1B-484 „Dėl atleidimo nuo paskirtų baudų taisyklių patvirtinimo“ patvirtintose Atleidimo nuo paskirtų baudų taisyklėse (toliau – Taisyklės).

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjai 24638,55 Eur bauda, nuo kurios ji prašo atleisti šiame mokestiniame ginče, buvo paskirta Kauno TM 2012-07-04 patikrinimo ataskaita Nr. 2KM320050M. Dėl minėtos Kauno TM patikrinimo ataskaitos Pareiškėjos inicijuotas mokestinis ginčas pasibaigė LVAT 2015-06-23 nutartimi adm. byloje Nr. A-1292-438/2015, kuria teismas atmetė Pareiškėjos apeliacinį skundą, o Vilniaus apygardos administracinio teismo 2014-11-20 sprendimą, kuriuo buvo atmestas Pareiškėjos skundas dėl nurodytosios Kauno TM patikrinimo ataskaitos panaikinimo, paliko nepakeistą.

Iš bylos medžiagos taip pat matyti, kad Pareiškėja pateikė Kauno TM 2015-07-20 prašymą dėl atleidimo nuo minėta patikrinimo ataskaita paskirtos baudos ir apskaičiuotų delspinigių mokėjimo. Kauno TM, išnagrinėjusi Pareiškėjos prašymą iš esmės, konstatavo, kad atleisti Pareiškėją nuo baudos, remiantis MAĮ 141 str. 1 d. 1 ir 3 punktuose įtvirtintomis nuostatomis, nėra pagrindo. Muitinės departamentas ginčijamame sprendime nurodęs, kad Pareiškėja prašymą atleisti nuo paskirtos baudos pateikė pažeidusi Taisyklių 6 punkte nustatytą terminą ir kad yra neįvykdyta MAĮ 141 str. 2 dalyje įtvirtinta sąlyga – mokesčių mokėtojas mokesčio, susijusio su paskirta bauda, sumą yra sumokėjęs (mokestis priverstinai išieškotas) ar šio mokesčio sumokėjimo terminas šio įstatymo nustatyta tvarka yra atidėtas arba išdėstytas, konstatavo, kad Kauno TM, nustačiusi minėtas aplinkybes, net neprivalėjo analizuoti, ar Pareiškėjos prašyme nurodytosios aplinkybės atitinka atleidimo nuo paskirtos baudos pagrindus ir Pareiškėja pagrįstai neatleista nuo paskirtos baudos.

Kaip jau buvo minėta, Pareiškėja prašymą atleisti ją nuo baudos pateikė vietos mokesčių administratoriui – Kauno TM. Atsižvelgiant į MAĮ 141 str. 3 dalies nuostatą, šis Pareiškėjos prašymas turėjo būti teikiamas ir nagrinėjimas Taisyklių nustatyta tvarka. Taisyklėse įtvirtinta, jog prašymas dėl paskirtų baudų pateikiamas tai teritorinei muitinei, kuri paskyrė baudą (4 punktas) per 20 dienų nuo sprendimo dėl baudos paskyrimo gavimo dienos (6 punktas).

Pažymėtina, jog LVAT 2012-04-02 nutartyje adm. byloje Nr. A⁶⁰²-1170/2012, aiškindamas Taisyklių 6 punkte įtvirtintą nuostatą, yra nurodęs, jog iš šio punkto aiškiai matyti, kad įstatymų leidėjas nediferencijuoja termino prašymui atleisti nuo baudos mokėjimo paduoti pagal tai, ar mokesčių mokėtojas inicijavo mokestinį ginčą, ar ne, taip pat šio termino nesieja su jokių papildomų sąlygų įgyvendinimu, vietoj to įtvirtindamas bendrąjį laiko momento, nuo kurio skaičiuojamas konkretus terminas, formuluotę – „nuo sprendimo dėl baudos paskyrimo gavimo“. LVAT taip pat pabrėžė, kad minėtas 20 dienų terminas taikytinas tiek tada, kai mokestinis ginčas dėl papildomai apskaičiuotų mokesčių teisingumo nebuvo pradėtas, tiek – kai jis buvo pradėtas ir išspręstas iš esmės, termino atskaitos tašku laikant sprendimo gavimą.

Atsižvelgdama į aukščiau nurodytą teisinį reglamentavimą bei LVAT praktiką, Komisija daro išvadą, kad Muitinės departamentas nagrinėjamo ginčo atveju teisingai skaičiavo Pareiškėjos prašymo pateikimo terminą (LVAT 2015-06-23 nutartis adm. byloje Nr. A-1292-438/201 proceso šalims pateikta per Elektroninių paslaugų portalą 2015-06-25, pagal Administracinių bylų teisenos įstatymo 75 str. 8 dalį procesinio dokumento įteikimo elektroninių ryšių priemoneis diena laikoma po procesinio dokumento išsiuntimo dienos einanti darbo diena, Pareiškėja prašymą atleisti nuo paskirtos baudos Kauno TM privalėjo paduoti iki 2015-07-15, pateikė tik 2015-07-21) ir pagrįstai konstatavo, kad Pareiškėja prašymą atleisti ją nuo paskirtos baudos pateikė praleidusi nustatytą 20 dienų terminą. Akcentuotina, kad Pareiškėja aplinkybės dėl praleisto prašymo pateikimo termino Komisijai pateiktame skunde neginčija.

Byloje nesant ginčo dėl to, kad Pareiškėja prašymą padavė praleidusi nustatytą 20 dienų terminą, mokesčių administratorius galėjo neatleisti Pareiškėjos nuo baudos sumokėjimo. Pažymėtina, kad LVAT, vertindamas analogišką situaciją, yra nurodęs, jog mokesčių administratorius privalėjo vadovautis MAĮ 152 str. 5 dalimi ir nustatęs, kad skundo padavimo terminas yra praleistas ir mokesčių mokėtojas skundo padavimo termino neprašo atnaujinti, skundą pripažinti nepaduotu ir grąžinti jį padavusiam mokesčių mokėtojui. Todėl mokesčių mokėtojo prašymas neturėjo būti priimtas dėl praleisto termino ir negalėjo būti nagrinėjimas iš esmės (LVAT 2012-03-26 nutartis adm. byloje Nr. A²⁶¹-1225/2012, 2012-04-02 nutartis adm. byloje Nr. A⁶⁰²-1170/2012). Taip pat pažymėtina, kad šio mokestinio ginčo atveju Pareiškėjos prašymas atleisti nuo baudos sumokėjimo negalėjo būti nagrinėjamas ir dėl to, kad Pareiškėja nepateikė įrodymų, jog yra įvykdyta MAĮ 141 str. 2 dalyje įtvirtinta sąlyga – Pareiškėja yra sumokėjusi mokestį, susijusį su paskirta bauda, šis mokestis yra išieškotas ar šio mokesčio sumokėjimo terminas yra atidėtas arba išdėstytas.

Iš bylos medžiagos matyti, kad nagrinėjamo ginčo atveju Pareiškėjos prašymas atleisti nuo baudos nebuvo pripažintas nepaduotu, o buvo nepatenkintas. Komisija vertina, kad toks sprendimas Pareiškėjai taip pat yra neigiamas ir dėl netikslios jo rezoliucinės dalies formulavimo mokesčių administratorių sprendimų naikinti nėra pagrindo.

Komisija pažymi, jog dėl Pareiškėjos skunde išdėstytų argumentų, susijusių su VMI veiksmais areštuojant jos turimą PVM permoką (skirtumą), atsisakant įskaityti areštuotą permoką muitinės administruojamų mokesčių nepriemokai padengti, plačiau nepasisako, nes VMI veiksmų ir priimtų sprendimų teisėtumo ir pagrįstumo klausimai nėra šio mokestinio ginčo dalykas. Atkreipia Pareiškėjos dėmesį į tai, kad nurodytieji argumentai jau buvo nagrinėti ir į juos buvo atsakyta nagrinėjant Pareiškėjos 2015-08-13 skundą dėl VMI 2015-07-24 raštu Nr. (20.21-06) RMA-12236 įforminto sprendimo atsisakyti įskaityti

Pareiškėjos turimą 252999,42 Eur PVM permoką (skirtumą) muitinės administruojamai mokestinei nepriemokai padengti (Komisijos 2015-10-12 sprendimas Nr. S-201 (7-199/2015)).

Pareiškėja skunde Komisijai išdėstė prašymą sustabdyti šio ginčo nagrinėjimą, iki bus priimtas galutinis sprendimas vykstančiuose teisiniuose ginčiuose dėl turto arešto akto Nr. (23.16-08)-319-2594 panaikinimo. MAĮ 156 str. 1 dalyje nustatyta, jog ikiteisminė mokesčių ginčą nagrinėjanti institucija gali nuspręsti skundo dėl mokesčio ginčo (jo dalies) nagrinėjimą sustabdyti, jeigu priimamas sprendimas visiškai ar iš dalies priklauso nuo tam tikro juridinio fakto buvimo ar nebuvimo ir tokio juridinio fakto buvimas ar nebuvimas dar turi būti nustatytas teismo ar teisėsaugos institucijos arba užsienio valstybės įstaigos ar institucijos. Skundo ar jo dalies dėl mokesčio ginčo nagrinėjimas sustabdomas, iki ikiteisminė mokesčių ginčą nagrinėjanti institucija sužinos, kad minėta įstaiga ar institucija nustatė tokio fakto buvimą ar nebuvimą.

Nagrinėjamu atveju Pareiškėja nepateikė jokių įrodymų, jog dėl jos nurodomo permokos turto arešto akto teisėtumo vyksta teisminis ginčas, nepagrindė, jog turto arešto akto teisėtumo klausimas yra reikšmingas teisingam šio mokesčio ginčo išsprendimui. Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, kad tenkinti Pareiškėjos prašymą sustabdyti šio mokesčio ginčo nagrinėjimą nėra pagrindo.

Atsižvelgdama į aukščiau nurodytas aplinkybes, Komisija konstatuoja, kad Muitinės departamento sprendimas ginčijamoje dalyje yra teisėtas ir pagrįstas, naikinti jį Pareiškėjos skunde nurodytais motyvais nėra pagrindo.

Mokesčių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Muitinės departamento 2015-11-26 sprendimo Nr. 1A-531 dalį, kuria nuspręsta neatleisti Pareiškėjos nuo 2012-07-04 patikrinimo ataskaita Nr. 2KM320050M paskirtos 24638,55 Eur baudos.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokesčių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokesčių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokesčių ginčų komisija, spręsdami mokesčių ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokesčių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliėnė

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė